

सहस्रैरविंशत्या संयुतान्यपि संख्या ॥
त्रिचत्वारिंशत्क्षणाणि सहस्राणि च विंशतिः ।
मातृषेण प्रमाणीन भवेत् चातुर्यं क्रमात् ॥
सप्तषष्टिश्च लक्षाणि त्रिंशत्कोट्यस्तथैव च ।
त्रिंशतिश्च सहस्राणि मन्वन्तरमिहोच्यते ॥
चतुर्युगेकसप्तत्या मन्वन्तरमिति श्रुतिः ।
कल्पो मन्वन्तरैरेभिस्तुद्देश्यभिरुच्यते ॥
कोट्यो द्वादश घटत्रिंशत्क्षणाणि तु भवन्ति च ।
अष्टाशीतिसहस्राणि जीवैस्तु स्थायस्मृतौ मनुः ॥”
इति वज्रपुराणम् ॥

अपरच ।

मार्कण्डेय उवाच ।

“मन्वन्तरं मनोः कालो यावत् पालयते प्रजाः ।
एको मनुः स कालस्तु मन्वन्तरमिति श्रुतम् ॥
तदेकसप्ततियुगे देवानामिह जायते ।
तैस्तुद्देश्यभिः कल्पो दिनमेकस्तु वैधसः ॥”

इति कालिकापुराणे २७ अध्यायः ॥

अन्यदपि ।

“मन्वन्तराख्यशेषाणि श्रोतुमिच्छान्मनुजक्रमात् ।
मन्वन्तराधिपान्श्चैव शक्रदेवपुरोगमान् ।
भवता कथितानेतान् श्रोतुमिच्छाम्यहं गुरो ! ॥

श्रीपराशर उवाच ।

अतीतानागतानीह यानि मन्वन्तराणि वै ।
ताम्यहं भवतः सन्ध्यां कथयामि समासतः ॥
स्थायस्मृतौ मनुः पूर्णः मनुः स्वारोचिषस्तथा ।
अतमिस्त्तामसश्चैव रेषतश्चाक्षुषस्तथा ॥
यद्वेते मनवोऽतीताः सान्मृतस्तु रवेः सुतः ।
वैवस्वतोऽयं तस्यैतत् सप्तमं वर्णतेऽन्तरम् ॥
स्थायस्मृतस्तु कथितं कल्पादावन्तरं मया ।
देवास्तत्रैवैवैव यथावत् कथिता मया ॥ १ ॥
अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि मनोः स्वारोचिषस्तु ।
मन्वन्तराधिपान् सन्ध्यां देवर्षींस्तुसुतांस्तथा ॥
पारावताः सप्तपिता देवाः स्वारोचिषेऽन्तरे ।
विपश्चित्तत्र देवेन्द्रो मेत्रेयासीन्महाबलः ॥
अोजस्तमस्तथा प्राणो दक्षो निजिह्वमस्तथा ।
विश्वरक्षांस्त्रीवांश्च तत्र सप्तर्षयोऽभवन् ॥
चैत्रकिंपुरुषाद्याश्च सुताः स्वारोचिषस्तु ।
द्वितीयमेतद्ग्रास्तामन्तरं शृणु श्रोतमम् ॥ २ ॥
तृतीयेऽप्यन्तरे ब्रह्ममौक्तमिनां यो मनुः ।
सुशान्तिर्नाम तत्रेन्द्रो मेत्रेयाभूत् सुरेश्वरः ॥
सुधामानस्तथा सत्याः शिवाश्चाथ प्रतर्हनाः ।
वशवर्तिनश्च पश्चेत्त गणा द्वादशकाः स्मृताः ॥
वशिष्ठतनयास्तत्र सप्त सप्तर्षयोऽभवन् ।
अजः परशुदियाद्यास्तथौत्तमिमनोः सुताः ॥ ३ ॥
नामसस्यान्तरे देवाः स्वरूपा हरयस्तथा ।
सत्याश्च सुप्रियश्चैव सप्तविंशतिका गणाः ॥
शिविरिन्द्रस्तथा चाक्षोऽस्तथोपपलक्षणः ।
सप्तर्षयश्च ये तत्र तेषां नामानि मे शृणु ॥
अतर्धामां पृथुः काश्यपश्चोऽभिर्व्यतक-

स्तथा ।

पौरवश्चैवो ह्येते सप्त तत्रापि चान्तरे ॥

नरः स्त्राणिः शान्तहयो जाडुजङ्घादयस्तथा ।

पुत्रास्तु तामसस्यासन् राजानः सुमहा-

बलाः ॥ ४ ॥

पश्चमे चापि मेत्रेय ! देवतो नाम नामतः ।
मनुर्विभुश्च तत्रेन्द्रो देवाश्चैवान्तरे शृणु ॥
अमिताभा भूतरया वैकुण्ठाश्च सुमेधसः ।
एते देवगणास्तत्र चतुर्दश चतुर्दश ॥
हिरण्यरोमा वेदशीर्षर्षबाहुस्तथापरः ।
वेदबाहुः सुधामा च पर्जन्यश्च महासुनिः ।
एते सप्तर्षयो विप्र ! तत्रासन् देवतान्तरे ॥
जलवन्धुः सुसम्भायः सत्यकामाश्च तत्सुताः ।
नरेन्द्राः सुमहावीर्या बभूवुर्मनिसत्तम ! ॥
स्वारोचिषश्चौत्तमिस्तु तामसो देवतस्तथा ।
प्रियव्रतान्वया ह्येते चत्वारो मनवः स्मृताः ॥
विष्णुमाराध्य तपसा स राजर्षिः प्रियव्रतः ।
मन्वन्तराधिपानेतान् लब्धवानात्मवशजान् ॥ ५ ॥
षष्ठे मन्वन्तरे चाक्षोऽक्षुषास्तथा मनुः ।
मनोजवस्तथैवेन्द्रो देवानपि निबोध मे ॥
आर्याः प्रकृता भयाश्च पृथुगाश्च दिवौकसः ।
महाह्रुभावा खेखाश्च पश्चेत्तैऽप्यष्टका गणाः ॥
सुमेधा विरजाश्चैव हविष्ठास्तुतमो मनुः ।
अतिनामा सहिष्णुश्च सप्तासन्निति चर्षयः ॥
ऊरुः पूरुः शतदुनुप्रसुखाः सुमहाबलाः ।
चाक्षुषस्तु मनोः पुत्राः पृथिवीपतयोऽभवन् ॥ ६ ॥
विवस्वतः सुतो विप्र ! आह्रुदेवो महाद्युतिः ।
मनुः स वर्णते धीमान् सान्मृतं सप्तमेऽन्तरे ॥
आदित्यवसुवद्राद्या देवाश्चात्र महासुनिः ।
पुरन्दरस्तथैवात्र मेत्रेय ! जिदृशेश्वरः ॥
वशिष्ठः कश्यपोऽथायिर्जमदग्निः सगौतमः ।
विश्वामित्रभरद्वाजौ च सप्तर्षयोऽत्र च ॥
इक्ष्वाकुश्चैव नाभागो धृष्टः शर्यातिरेव च ।
नरिष्यन्तश्च विष्णुतो नाम उद्दिष्ट एव च ॥
कुरुषश्च पृथक् च वसुमान् लोकविश्रुतः ।
मनोर्वैवस्वतस्यैते नव पुत्रास्तु धार्मिकाः ॥ ७ ॥
विष्णुशक्तिरनौपम्या सत्त्वोद्विक्ता स्थितौ स्थिता ।
मन्वन्तरेऽप्येषेव देवत्वेनाधितिष्ठति ॥
अंशेन तस्य यज्ञोऽसौ जज्ञे स्थायस्मृत्यैऽन्तरे ।
आकृत्यां मानसो देव उत्पन्नः प्रथमेऽन्तरे ॥
ततः पुनः स वै देवः प्राप्ते स्वारोचिषेऽन्तरे ।
तुषितायां सप्तत्यक्तो ह्यजितस्तुषितेः सह ॥
अतमैरन्तरे चापि तुषितस्तु पुनः स वै ।
सत्यायामभवत् सत्यः सत्यैः सह सुरोत्तमैः ।
तामसस्यान्तरे चैव संप्राप्ते पुनरेव हि ।
हर्षायां हरिभिः सार्द्धं हरिरेव बभूव ह ॥
देवतेऽप्यन्तरे देवः सम्भूत्यां मानसोऽभवत् ।
सम्भूतो राजसैः सार्द्धं देवैर्देववरो हरिः ॥
चाक्षुषे चान्तरे देवो वैकुण्ठः पुरुषोत्तमः ।
विकुण्ठायामसौ जज्ञे वैकुण्ठे देवतैः सह ॥
मन्वन्तरे तु संप्राप्ते तथा वैवस्वते द्विजः ।
वामनः कश्यपादिष्टुरदित्यां संवभूव ह ॥
चिभिः क्रमैरिमान् लोकान् जित्वा येन महा-

लग्ना ।

पुरन्दराय जैलोक्यं दत्तं निहतकष्टकम् ॥

इत्येतास्तनवस्तस्य सप्तमन्वन्तरेषु वै ।

सप्तस्त्रेवाभवन् विप्र ! याभिः संरक्षिताः प्रजाः ॥
यस्मादिष्टमिदं सर्वं तस्य शक्त्या महात्मनः ।
तस्मात् संप्रोच्यते विष्णुर्विशेषातोः प्रवेशनात् ॥
सर्वं च देवा मनवः समस्ताः
सप्तर्षयो ये मनुजानवश्च ।
इन्द्रश्च यो यस्मिन्देशभूतो
विष्णोरप्येषास्तु विभूतयस्ताः ॥”

इति विष्णुपुराणे १ अंशे मन्वन्तराख्यानं नाम
१ अध्यायः ॥ * ॥

श्रीमेत्रेय उवाच ।

प्रोक्तान्येतानि भवता सप्त मन्वन्तराणि वै ।
भविष्याख्यपि विप्रर्षे ! ममाख्यातुं त्वमर्हसि ॥

श्रीपराशर उवाच ।

“कथासंज्ञासुतो योऽसौ द्वितीयः कथितो
मनुः ।

पूर्वजस्य सवर्णोऽस्य सावर्णिकेन कथ्यते ॥
तस्य मन्वन्तरं ह्येतत् सावर्णिकमप्याहमम् ।
तच्छृणुष्व महाभाग ! भविष्यं कथयामि ते ॥
सावर्णिकस्तु मनुर्योऽसौ मेत्रेय ! भविता ततः ।
सुतप्राज्ञाभिताभाश्च सुखाश्चापि तदा सुराः ॥
तेषां गणस्तु देवानामेकैको विंशकः स्मृतः ।
सप्तर्षीनपि वक्ष्यामि भविष्यानय सप्त च ॥
दौषिमान् गालवो रामः क्षपो द्रौणस्तथापरः ।
मनुपुत्रश्च तथा व्यास ऋष्यश्रृङ्गश्च सप्तमः ॥
विष्णुप्रसादादनयः पातालान्तरगोचरः ।
विरोचनस्तुतकोषां बलिर्निद्रो भविष्यति ॥
विरजाश्चांस्त्रीवांश्च निर्मोहाद्यास्तथापरैः ।
सावर्णस्य मनोः पुत्रा भविष्यन्ति नरेश्वराः ॥ ८ ॥
नवमो दक्षसावर्णिर्मेत्रेय ! भविता मनुः ।
पारा मरीचिगर्भाश्च सुधर्मैर्यस्तथा त्रिधा ॥
भविष्यन्ति तदा देवा एकैको द्वादशो गणः ।
तेषामिन्द्रो महावीर्यो भविष्यत्यहुतो द्विज ! ॥
सवनो दुर्धृतिमान् हयो वसुर्मधातिथिस्तथा ।
ज्योतिष्मान् सप्तमः सत्यज्ञेते च महर्षयः ॥
धृतिर्केतुर्दौर्धृतिर्केतुः पञ्चहस्तो निरामयः ।
पृथुस्तवाद्याश्च तथा दक्षसावर्णिर्कात्तजाः ॥ ९ ॥
दशमो ब्रह्मसावर्णिर्भविष्यति सुने ! मनुः ।
सुधामानोऽनिरुद्धाश्च शतसंख्यास्तथा सुराः ॥
तेषामिन्द्रश्च भविता शान्तिर्नाम महाबलः ।
सप्तर्षयो भविष्यन्ति ये तदा तान् शृणुष्व च ॥
हविष्ठां सुकतिः सत्यो ह्यपां शक्तिस्तथापरः ।
नाभागो प्रतिमौजाश्च सत्यकेतुस्तथैव च ॥
सुक्षेत्रश्चोत्तमौजाश्च भूरिविणादयो दश ।
ब्रह्मसावर्णिर्पुत्राश्च रक्षिष्यन्ति वसुध्वराम् ॥ १० ॥
एकादशश्च भविता धर्मसावर्णिको मनुः ।
विहङ्गमाः कामगमा निर्मागरुचयस्तथा ॥
गणास्ते तदा सुखा देवानां हि भविष्यताम् ।
एकैकस्त्रिंशत्कोषां गणश्चेन्द्रश्च वै पृथः ॥
निश्वरश्चाभितेजाश्च वपुष्मान् दृष्टिवारणिः ।
हविष्ठां नवधश्चैव भावाः सप्तर्षयस्तथा ॥
सर्वजगः सर्वधर्मा देवानोकादयस्तथा ।